

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE PAVLY VYSKOČILOVÉ NA TÉMA OMEZENÍ VLASTNICTVÍ

Předložený elaborát převyšuje obvyklý standard na diplomní práce kladený. Zejména oceňuji samostatný přístup diplomantky k problematice a erudované extralegální úvahy. Neobvyklý je také rozhled po cizí relevantní literatuře.

Úvodní kapitola o významu soukromého vlastnictví otevřeně deklaruje názory diplomantky. V pokusu o výčet důvodů pro důslednou ochranu soukromého vlastnictví a jeho přínosnost především postrádám argumentaci Fridricha von Hayeka o významu soukromého vlastnictví pro svobodu člověka (jeho jméno je sice v diplomní práci pietně zmíněno, ale právě tato klíčová argumentace chybí). Také chybí alespoň zmínka o přednosti vlastnictví před jinými formami užívání věcí ve smyslu motivace k zlepšování a údržbě předmětů vlastnictví (např. ve smyslu arabského přísloví „pronajmeš-li zahradu, přemění se v poušť, prodáš-li poušť, přemění se v zahradu“). Dále postrádám více úvah o vztahu morálky a vlastnictví, protože bez soukromého vlastnictví nemá občan možnost morální volby způsobu svého jednání. Přes tyto výhrady oceňuji úvahy o právu v souvztažnosti k ekonomii a etice, které zařazují práci do nejmodernějšího proudu právního myšlení.

Kapitolu o zásazích do vlastnictví z hlediska mezinárodního práva považuji za velmi solidní část práce, neboť svědčí o znalostech relevantní současné judikatury Evropských soudů. Také úvahy o omezení vlastnictví v Občanském zákoníku svědčí o samostatném kritickém přístupu k platné právní úpravě, jakož i o znalostech recentní judikatury Nejvyššího soudu.

Kapitoly o ústavní regulaci vlastnictví a o vyvlastnění vystihují bezradnost našich zákonodárců ve snaze o zachování kontinuity staré úpravy s požadavky liberálního soukromého práva.

Za vůbec nejzajímavější část práce považuji samostatné úvahy v kapitole o veřejném zájmu, která by zasloužila rozpracování do samostatného článku k publikaci.

Závěrečné kapitoly o státním intervencionismu jako omezení vlastnictví a o daních a poplatcích svědčí o zájmu a erudici autorky při výkladu některých aktuálních soudních rozhodnutích a odborných debat. Opět se zde projevuje silná liberální orientace autorky, kterou respektuji a toleruji, i když by s ní bylo možné v některých závěrech polemizovat.

Práci doporučuji s uznáním k obhajobě a po eventuelním rozšíření a zpřesnění jako základu k práci rigorosní.

V Praze dne 16.4.2006

Prof. JUDr. Vojtěch Cepl